

Ursul mos- covit

a pățit-o întocmai ca ursul de de istină, când s'a băgat în stupină să mănânce miere și roiul de albine a tăbărât pe el întâpându-l încât a fugit bietul septe hotare.

Și bravii noștri soldați tot așa au făcut ca albinele, când au tăbărât asupra Muscalului, care a venit în țară să câștige de ale mâncării, fiind lăhnit de foame. Dar a găsit tot găluști de plumb și de fier, încât nevăzând a fugit peste Carpați.

Caracter englezesc.

Albert (regele fostei Belgii plîngîndu-se cu amar Englezului): Ați lăsat să-mi ia Neamțul țară. Am ramas calic. Nu mi-a mai ramas nimica după suflet!

Englezul (rece și nepăsător): D'apoi, frate, la dreptul vorbind, eu nici nu stau de vorbă cu un om, care n'are nimica.

Prichindel.

Pe vremurile de demult, într-o împărăție mare, trăia un biet morar sărman, care avea o față foarte frumoasă. Ea era nu numai frumoasă, ci era și deșteaptă și harnică; tatăl ei era așa de mândru de dâna, încât într-o bună zi îi spuse împăratului că de pai. Împăratul era foarte sgârcit: auzind laudele morarului, el porunci fetei să vie la Curtea împărătească. O duse într-o odaie unde era un maldăr de paie, îi dăte un fuor și-i zise: »Dacă ții la viață, trebuie, înainte de răsăritul soarelui, să-mi torci toate paiele astea, în fire lungi de aur«.

În zadar se rugă biata fată să-i dea drumul, că ei nu-i stă în putință să facă o astfel de minune; împăratul nu vru s'o asculte și plecă, în-cuinduo în odaie.

Pe când plîngea ea și se văieta de soarta ce o aștepta, ușa se deschise și un fel de pitic intră în odaie zicând: »Bună ziua, fată frumoasă, ia spune-mi și mie de ce plângi așa de amar?«

— Cum să nu plâng dacă mi-a poruncit împăratul să prefac paiele astea în aur, și eu nu știu cum?

— Ce-mi dai, dacă îți fac eu treaba?

— Îți dau salba dela gât.

Piticul se mulțumi și se apucă de treabă. Lucră cu atîta rivnă, încât în cîteva clipe paiele se prefăcură în aur.

A doua zi, venind, împăratul fu foarte mulțumit; însă lăcomia împingându-l, el nu se mulțumi cu atît. O închise iar pe biata fată într-o altă odaie, mai mare, plină cu paie. Neștiind cum să facă, o podidiră iar lacrimile, dar iarăși se deschise ușa și apăru piticul, zicându-i:

— Ce-mi dai ca să-ți torc eu paiele?

— Inelul ce-l port în deget.

Piticul îi făcu treaba; iar împăratul venind, îi zise:

— Dacă până o asfinți soarele îmi vei toarce toate paiele astea în aur, să știu că te fac regină.

Cum plecă împăratul, veni iarăși piticul:

— Ce-mi dai dacă și de astădată îți fac eu lucrul?

— Ce să-ți dau? că nu mi-a mai rămas nimic!

— Atunci făgăduiește-mi că-mi vei da pe copilul tău cel dintâi când vei fi regină.

— Bine.

Împăratul își ținu făgăduiala luând de soție pe fata săracului morar, și astfel deveni ea regină.

Când născu, veni piticul.

— Îți dau răgaz trei zile; dacă până atunci îmi afli numele, poți să ții copilul.

Împărăteasa trimise soli în toate părțile țării să cerceteze diferite nume, ce ea nu le cunoștea și el zicea: Nu mă cheamă așa zi piticului, dar la toate

Ziua următoare tot așa, până veni și a treia zi, care era cea din urmă. Unul din soli care se întorsese, zise: »Nu am putut afla nici un nume nou, dar ieri pe când suiam un deal mare, am văzut printre copacii unei păduri bătrâne o colibă. Pe dinaintea ei ardea un foc mare și împrejurul acestui foc sărea într'un picior un pitic și cînta:

Bucură-te Prichindel, sări și joacă,

De nu-ți află numele împărăteasa,

Măine-ți vine un oaspe nou!...

Împărăteasa se bucură grozav, și cum veni piticul, a doua zi, îl întrebă:

Nu te-o fi chemând Ion, nici Stan?

— Nu.

— Atunci te-o fi chemând Prichindel?

— Cum mi-ai afla numele?! Trebuie să ți-l fi spus vre-o vrăjitoare, răcni el; și de ciudă bătu

asa de tare din picior, încît cu greul îl scoase din pământ.

Apoi își văzu de drum, pe când în urma lui rîdea toată lumea de el că își dăduse atîta osteneală de geaba.

Ce face obiceiul.

Un ofițer superior a primit comanda unei cetăți. La inspecția posturilor află un post lângă un gard de tot ruinat. Întrebă că ce scop are acel post acolo, dar nime nu-i putu da nici o lămurire, afară de acela că totdeauna a fost acolo un post și că așa l'au apucat cu toții. Ofițerul nu se mulțumi cu atîta, ci răsfoi toată arhiva, protocoalele, acte vechi și când colo ce să vezi? 35 de ani se împlineau decînd făcîndu-se și vâpsindu-se gardul, se făcuse și postul cu scopul de a feri lumea să se atingă de gard, ca să nu se la vâpseaua. De atunci rămăsese noel post. Deci socotind 6 soldați pe fiecare 24 ore, fac în 33 ani 76.650 oameni, cari au pătuit vâpseaua chiar și după ce picase gardul.

Intrebări ou răspuns.

De ce pătimește Anglia mai mult în timpul de față? De friguri »Zeppeline«.

*

De ce țarul a schimbat numirea orașului Petersburg în Petrograd?

Pentru că Petersburg prea i-a amintit de Hindenburg.

*

Ce bravură știe flota englezească să facă?? Să se scufunde.

Asta-i alta.

— Tată, dacă nu-mi dai o sută de franci: mă spânzur!

— Uite ștreang!...

— Tată, să-mi dai două sute, că de nu: mă impușc!

— Uite pistol!...

— Tată, atunci să-mi dai cinci sute de franci — că de nu: deschid prăvălia și te ruinez...

— Aha! Uite și banii!

Intre prietene.

— Ce plictisitor e doctorul Ionel.

— Cum? Poate îți face curte prea cu foc?

— Aș, tot despre tine vorbește spunându-mi cît ești tu de frumoasă.

La vînat.

I-ul vînat. De ce nu trăseseși în iepurile ceia care trecu pe lângă tine?

II-lea vînat. La ce să mai trag, dacă fuge și așa destul de tare.

Copii noștri.

— Știi, tată, ce cadou vreau să-ți cumpăr de ziua ta?

— Ce cadou copilașule?

— O oglindă frumoasă pentru ras.

— Dar numai acum, nu de mult, am primit o asemenea oglindă.

— Așa e, dar uite că... am spart-o.

In școală.

Dascălul: Ascultă Ioniță, dacă tu ai 5 mere, și eu îți mai dau 7, câte mere ai avea?
Ioniță: Atunci aș avea chiar destule.

Stan pățitul.

Merge Stan la un avocat, îi spune pățania, și-l întreabă:

— Ce zici, dle avocat ai putea să ciștiți procesul?
— Fără îndoială.
— Ai putea să garantezi?
— Pe cât poți.
— Atunci bine că știu, să nu mai fac proces, pentru că eu îți povestii cum stă protivnicul meu, și nu cum stau eu.

D'ale Țiganilor.

Iese odată la raport, Ganciu soldatul:
— Trăiți, d-le sergent-major, v'aș ruga să-mi dați voie să mă duc în noaptea asta acasă, să-mi văd chiranda...
— Bine, să te duci, țigane...
Și pleacă Ganciu.
Acu, ce-o fi făcut el acasă, — s'o fi certat, o fi vrut să dea în nevastă și ea a sărit de i-a mușcat nasul, — nu știu. Destul că țiganul vine, a doua zi la casarmă cu nasul... cărn.
— Ce e cu tine, țigane? îi zice d. sergent-major. Te-ai bătut cu cineva?
— Nu, zău, să trăiți!
— Te-o fi bătut nevastă-ta?
— Nici ea, domnule sergent!
(Da 'n gândul lui: — hai, m'a prins).
— Păi bine, mă țigane, cum se face că ți-i nasul mușcat? Cine a înfipt colții în el?
— Eu, să trăiți! Se suise o muscă pe el și — hâța 'ncolo, hâța 'ncoace — mă necăjea mereu... Atunci și eu — haț, cu dinții! Am prins-o și pe muscă, da mi-am mușcat și nasul...
— Minți țigane... Cum ai putut să ajungi tu nasul cu gura?
Act țiganul stă o clipă pe gânduri. I se 'nfundase! Dar deodată răspunde, fără a clipi:
— Trăiți, domnule sergent-major, am ajuns la el pentru că m'am suit pe un soaun!

P. Ionaș.

Nu sespovedește.

Bărbatul: Ți-am mărturisit toate păcatele. Am să mor; spune-mi și tu ale tale.
Nevasta: Dar dacă nu mori?

Doctor ieftin.

Medicul (care a împușcat în picior pe omul dintre gonaci): Nu te vâeta, moșule!... am să te vindec — fără să-ți cer plată!

Papricaș de alegeri.

Corteșul: Hai, bade Pavele, în birt, să ne mai lămurim. — Bea atâtea pocale de bere, câte vrei.
(Badea Pavel în curs de câteva minute dă pe gîrlă în jos 8—10 pahare.)
Corteșul: Pogan om; îți priește?
Badea Pavel (cu dispreț): Ai vedea ce n'ai mai văzut, dacă mi-ar plăcea berea!

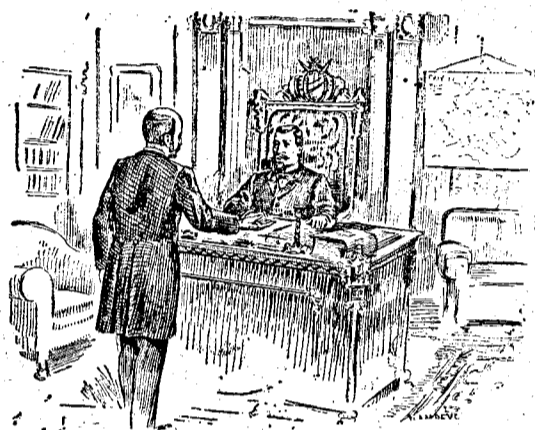
Logioă țigăneasă.

Geandarmul: Nu vezi ciiorohule, că pe aici nu-l ertat să umbli?
Țiganul: D'apoi dacă nu-l ertat, pentru ce umbli și d-ta pe aici?

Intr'o judecatorie din Londra.

— Ia cartea în mîna dreaptă și jură, zise judecătorul cu un ton sever, martorului fiicos.
— Nu pot, răspunde acesta cu o voce slăbită.
— Ești Scoțian, se vede, reluă judecătorul cu un surâs infernal, — sau romano-catolic, sau evreu, sau mahometan, sau budhist sau... Nu mă privește. Ia cartea în mîna dreaptă și jură așa cum cere legea.
— Nu pot, replică martorul, ceva mai energic.
— Bagă de seamă, martorule! Ai teamă de justiție! Fă jurământul cuvenit.
— Nu pot! Nu pot!
Fața judecătorului se aprinse îngrozitor. Din cărămizie se făcu vînată.
Cu o voce, care nu mai părea a sa, strigă din toată puterea pieptului său: — Pentru ce?
— Fiind-că, — răspunde martorul cu demnitate, — fiindcă îmi lipsește mîna dreaptă.
Judecătorul făcu singurul lucru ce-i mai rămănea: muri de apoplexie.

Doctor ce nu ia dela săraci...

Două prietini vorbeau despre doctori: că unul e așa, că altul e așa.

— Numai doctorul X, e om de omenie; o spune și el, o spun și eu, cel puțin știu că dela săraci nu ia bani!
— Auzi! auzi! se miră celălalt.
— și uite de ce nu ia dela săraci, că la săraci când e chemat, nici nu se duce.

O prietenă adevărată.

Măhnit privește țaranul la vaca sa izidită. Vecinul îl mîngăie:
— Nu te supăra, bade Toader! Ți va Dumnezeu alta!
— De dat îmi va da, dar nu ca asta! Și pe fierțata mea soacră vaca asta a împuns-o.

Cântarea fetelor.

Frunză verde de alun
Fetelor multe să spun,
Tot ce ele au să facă,
Până țerile se 'mpacă:
Nu purtați fete mărgele,
Că lumea-i plină de jele;
Nu purtați fete cercei,
Că feciorii nu-s cu voi,
Și nu mai purtați inele
Ci cântați-le de jele
Și nu mai umblați schimbate
Pân' țerile se vor bate
Plângeți toate, lăcrămați
Și pe Dumnezeu rugați
Să vină feciorii acasă
Atunci fete ce vă pasă.
Dar feciorii-s duși departe
Scrieți-le câte-o carte
Li' trimiteți sănătate
Is feciori tot tinerei
Plângeți fete după ei
Vindeți fete tot ce aveți
Vindeți haine de mătăasă
Și-duceți feciorii acasă
Când acasă vor sosi
Toate vi-le-or răsplăti
Pentru banii ce i-ați dat
Vă vor da un sărutat.
Vrâniu, 20 Noembrie 1914.

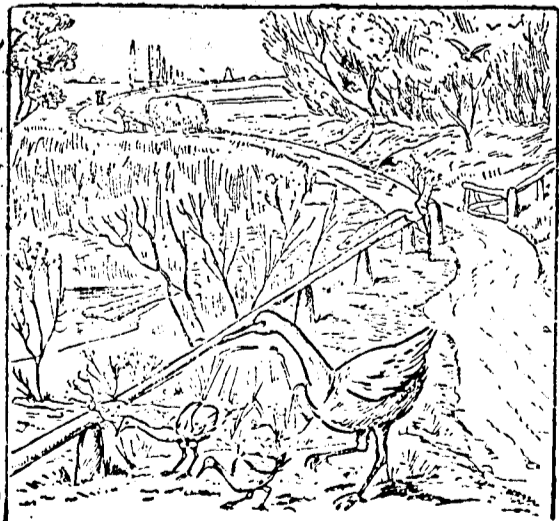
Ion Braia, sergent.

Chipuri de ghicit.

Două doamne la olaltă povestesc,
Dar femeia cu roaba, unde să-o găsească?

Căutați-o.

De sgomotul coasei fug găștele,
Dar cosașul unde e?

Harta (mapa) războiului.

La administrația ziarului nostru se află de vânzare următoarele:

Harta mare a Europei, mărimea 140/220 cm. în 5 colori - cor. 2.50
Harta lumii, în 7 colori. Cuprinde toate țările și coloniile, fie-care în altă culoare - - - - - cor. 2.-

Stegulețe naționale alor 25 de națiuni sortate în seculețe de câte 10 bucăți
Fie-care steguleț e întărit pe bumbucă, 100 bucăți - - - - - cor. 2.-
O serie întreagă de stegulețe (250 bucăți) pentru indicarea (însemnarea) operațiilor militare pe mapă cor. 4.-
Pentru espedarea franco să se alăture la fie-care comandă 30 fileri.

ADMINISTRAȚIA
„Foaia Poporului Român“
Budapest, VII., Ilka-utca 36.

A apărut „CALENDARUL POPORULUI ROMÂN“

pe anul 1915.

Un exemplar 50 fil. cu porto postal 25 exemplare --- 7.50 Cor.

Anunțăm pe cetitorii noștri, în special pe cei cari cu o simpatică nerăbdare ne asediau mereu cu întrebările, dacă n'a apărut deja Calendarul Poporului Român, a cărui apariție o așteaptă cu mare bucurie, că Calendarul nostru a eșit de sub tipar, având un conținut bogat, variat și interesant.

Cu ediția din anul acesta Calendarul Poporului Român intră în anul 12, de când a urmat să apară, dovedindu-se un tovarăș credincios al caselor poporenilor noștri.

Prin cuprinsul său bogat și numeroasele ilustrațiuni, din cari multe n'au apărut nici unde, Calendarul pe anul 1915 se presintă în o haină, pe care a avut-o calendarul nostru iubilat. Și cu toată executarea tehnică costisitoare și cu toată cheltuiala avută cu procurarea clișeelelor, prețul Calendarului a ramas acelaș ca și până aci:

40 fil. exemplarul.

Pentru ca cititorii să câștige o orientare cu privire la conținutul noului calendar, amintim aci următoarele articole mai însemnate:

1. Partea calendaristică (date cronologice, anotimpurile, pascălia, cele 12 luni cu pagini pentru diferite însemnări, etc. etc.). fff
2. Tabelă pentru socotirea intereselor.
3. Poșta și Telegraful.
4. Scala timbrelor.
5. Domnitorii Europei și cei înafară de Europa.
6. Intâmplările de peste an cu numeroase ilustrațiuni.
7. Cronologia războiului european cu 15 ilustrațiuni.
8. Moartea regelui Carol I., cu 15 ilustrațiuni.
9. Noul rege al României cu 3 ilustrațiuni.
10. Tratativerile de împăcare între Maghiari și Români cu 3 ilustrațiuni.
11. Atentatul dela Dobrițin cu 14 ilustrațiuni
12. Atentatul din Seraievo cu 20 ilustrațiuni
13. Poesii războinice. Glume. Sentențe, etc., etc.

Afară de partea beletristică ne-am îngrijit și de partea practică a calendarului dând articoli de informație de care are lipsă fie-care român dela țară. Calendarul nostru cuprinde următorii articoli instructivi:

1. Biroul de informație al Societății Crucea Roșie din Budapesta. In acest articol dăm sfat cum să aflăm despre soarta rudelor și cunoscuților noștri plecați în războiu.

2. Cine are drept să ceară ajutor de stat? In acest articol facem cunoscut cetitorilor ordinațiunile ministeriale la ajutoarele ce se dau familiilor celor plecați în războiu.

3. Călăuza în Budapesta. In acest articol frații noștri dela țară află informații despre ministeriile din Bpesta, când se dă audiență, unde sunt ministeriile, clinicile din Budapesta. Unde locuesc deputații români și unde sunt instituțiile românești și spitalele din capitala țării.

4. Despre holeră. Un articol foarte instructiv, care trebuie citit și urmat sfaturile din el, ca să ne putem feri de aceasta boală cumplită.

Chipuri afară de cele sus înșirate: Steagul național din Pecica-română; Głotașii din Răcășdia; Absolvenții și corpul profesoral al seminariului din Arad; Voluntarii români din Albania; Biserica gr. or. din Nicoiintul-mare, etc.

Calendarul Poporului Român este nu numai o carte de petrecere, ci și de învățatură și nu e iertat să lipsească din casa nici unui român.

Calendarul se estinde pe

200 pagini cu 100 ilustrațiuni

și este cel mai bogat, cel mai frumos și cel mai ieftin calendar românesc.

Un esemplar din „Calendarul Poporului Român“ costă 40 fileri, plus porto 10 fil. — 15 calendare 5 cor. 10 fileri. — 25 calendare 7 cor. 50 fileri. — Porto postal 72 fileri la un pachet.